

РЕШЕНИЕ

№ 21936

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева

Мая Сукнарова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4479** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Т. Б. Н., подадена чрез адв. Д. С., срещу решение № 887 от 10.03.2025 г., постановено по НАХД № 17118/2024 г. от Софийски районен съд, 1-и състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-007442/10.04.2024 г., издадено от началник на отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на касатора на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Иска се отмяната му.

Ответникът – началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ в представени по делото писмени бележки оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли обжалваното съдебно решение като правилно да бъде потвърдено. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при

наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 07.02.2024 г. около 02:41 ч. в [населено място], на [улица]с посока на движението от [улица]към „Околовръстен път“ Т. Б. Н. управлявал лек автомобил „Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Бед Компани“ ЕООД, като на кръстовището на [улица]и [улица]приблизил, навлязъл и преминал на червен сигнал на трисекционната светофарна уредба, работеща в нормален режим.

Съставен е АУАН серия GA № 1186977 от инспектор при 04 РУ СДВР за извършено от Т. Б. Н. нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 24-4332-007442/10.04.2024 г. на началник група при СДВР, отдел Пътна полиция, с което на Т. Б. Н. на основание чл.183, ал.5, т.1 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, а именно не съобразява поведението си със светлинните сигнали.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил издаденото наказателно постановление, като за да постанови този резултат е приел, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в предвидените давностни срокове по чл.34 от ЗАНН и в съответствие с процесуалния и материалния закон. Приел е за безспорно доказано извършването на нарушение от Т. Н.. Изложени са мотиви относно размера на наложеното наказание, съобразявайки че същото е във фиксиран размер и съответно не подлежи на редуциране.

Обжалваното решение е правилно.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които да доведат до отмяната му на това основание. Районният съд е провел съдебно следствие, в хода на което е извършил пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

Съгласно чл.6, т.1 от ЗДвП, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Нарушението, описано в процесните АУАН и НП, е вярно квалифицирано и правилно е приложена съответната санкционна норма. Ясно е посочено, че Т. Б. Н. не е съобразил поведението си на пътя, в качеството си на водач на МПС, със светлинните сигнали на работещата светофарна уредба, като по този начин е реализирал от обективна страна състав на административно нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП.

Противно на възражението на касатора, според настоящият съдебен състав, непосочването в наказателното постановление на конкретен текст от Наредба № 17/23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинните сигнали не е съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на наказателното постановление.

Това е така, тъй като и в АУАН и в НП е посочено, че водачът е преминал на червен сигнал на светофара, съответно той е наясно какво точно нарушение му е вменено. Отделно от това, той, като правоспособен водач, е длъжен да познава правилата за движение и конкретно забраната за преминаване на червен светофар.

В случая изложената фактическа обстановка и правна квалификация в достатъчна степен внася яснота относно признаците на нарушението от обективна страна и нарушената норма, с оглед което санкционираното лице е имало възможност да организира защитата си.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, въз основа на които е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН във вр. с чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, изр.1, пр.1 от АПК, Административен съд - София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 887 от 10.03.2025 г., постановено по НАХД № 17118/2024 г. от Софийски районен съд, 1-и състав.

ОСЪЖДА Т. Б. Н. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: